

CERĪBAS MOTIVĒTI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Tes. 4:13–18, Mt. 24:27, 30, 31, 2. Pēt. 1:19–21, Dan. 8:14, Dan. 9:20–27, Ezr. 7:7–13.

ATMIŅAS PANTS:

“Tanī dienā sacīs: ‘Redzi, tas ir mūsu Dievs, mēs paļāvāmies uz Viņu, ka Viņš mūs izglābs! Tas ir mūsu Kungs, uz Viņu mēs cerējām! Pricēsimies un līksmosimies par Viņa žēlastību!’” (Jes. 25:9)

Jēzus otrā atnākšana ir viena no Rakstu centrālajām tēmām. Tas ir zelta pavediens, kas vijas cauri Bībeles svētajām lappusēm. Kāds zinātnieks ir aprēķinājis, ka Vecajā Derībā ir 1845 atsaucis uz Kristus otro atnākšanu. Jaunās Derības 260 nodaļās ir vairāk nekā 300 atsaucis uz Kristus atgriešanos. Tā minēta aptuveni katros 25 pantos. 23 no 27 Jaunās Derības grāmatām runā par šo lielo notikumu.

Pēc tam, kad reformācija Eiropā sabruka un to kavēja šķelšanās un nesaskaņas, protestantisms iesakņojās jaunajā pasaulē, tostarp Amerikas Savienotajās Valstīs, kur daudzi centās uzņemt patiesības mantiju, tostarp patiesību par Kristus otro atnākšanu.

Viņu vidū bija baptistu zemnieks Viljams Millers. Studējot Bībeli, viņš sāka ticēt, ka Jēzus drīz nāks un ka tas notiks jau viņa dzīves laikā. Tad viņš sāka sludināt šo vēsti, aizsākot kustību, kas, lai arī piedzīvoja lielu vilšanos, daudziem cilvēkiem atklāja Bībeles patiesības, kas joprojām ir aktuālas.

Šajā nedēļā mēs pārbaudīsim, kāpēc Kristus otrā atnākšana cauri gadsimtiem ir piepildījusi ticīgo sirdis ar prieku un kā mēs varam būt gatavi šim lielajam notikumam.

lepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstīta uz “Lielās cīņas” 18. – 21. nodaļu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 18. maijā.

Viņa atgriešanās apsolījums

Protestantu reformatori un svētceļnieki, kas atstāja Holandi, lai dotos uz jauno pasauli, ilgojās pēc Jēzus atgriešanās. Viņiem Kristus otrā atnākšana bija prieka pilns notikums, ko viņi dedzīgi gaidīja. Džons Viklifs raudzījās uz Kristus atgriešanos kā draudzības cerību. Runājot par Kristus krāšņo atgriešanos kā par “vislabāko notikumu”, Kalvins runāja visu reformatoru vārdā. Uzticīgajiem Dieva ļaudīm Kristus otrā atnākšana bija notikums, kas jāgaida, nevis no kā jābaidās.

Izlasi Jņ. 14:1–3, 1. Tes. 4:13–18 un Tit. 2:11–14. Kāpēc šie Bībeles fragmenti gadsimtu gaitā deva kristiešiem lielu cerību? _____

Ir viegli saprast, kāpēc ticība Kristus otrajai atnākšanai ir devusi tādu cerību un prieku kristiešiem, kas tic Bībelei. Tā norāda uz slimību, ciešanu un nāves beigām. Tā ievada nabadzības, netaisnības un apspiešanas izbeigšanos. Tā paredz strīdu, konfliktu un kara beigas. Tā paredz nākotnes pasauli, kurā valda miers, laime un nebeidzama sadraudzība ar Kristu un visu laikmetu atpestītajiem uz visiem laikiem.

Visos laikmetos Kunga atnākšana ir bijusi Viņa patieso sekotāju cerība. Šķiršanās laikā Eļļas kalnā dotais Pestītāja apsolījums izgaismoja mācekļiem nākotni, pildot viņu sirdis ar prieku un cerību, ko nespēja izdzēst bēdas un aptumšot pārbaudījumi. Ciešanās un vajāšanās tieši šī lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus atnākšana bija viņu svētlaimīgā cerība. Kad Tesalonikas kristieši skuma par savu mīļo guldīšanu kapā, kuri bija cerējuši dzīvi savām acīm skatīt Kunga atgriešanos, viņu skolotājs Pāvils tiem norādīja uz augšāmcelšanos, kas notiks Pestītāja atnākšanas laikā. ‘Tad uzcelties Kristū mirušie un kopā ar dzīvajiem pacelsies gaisā pretī Kungam. ‘Un tā, viņš apliecināja, ‘mēs būsim kopā ar Kungu vienmēr. Ieprieciniet cits citu ar šiem vārdiem!’ (1. Tes. 4:16–18)” (E. Vaita “Lielā cīņa” 302. lpp.)

Kāpēc Kristus otrā atnākšana ir svarīga mūsu ticībai? Īpaši, ja mēs zinām, ka mirušie gul’ (sk. 10. tēmu), kāpēc šī mācība ir tik svarīga? Kāpēc bez tās mēs būtu galēji bezcerīgi situācijā, kā saka Pāvils (sk. 1. Kor. 15:15–18)? _____

Gaidot laiku

Lai gan protestantu reformatori ticēja burtiskai, redzamai, dzirdamai un krāšņai Kristus atnākšanai, pamazām izpratne par šo Bībeles patiesību mainījās. Populāri 19. gadsimta sludinātāji mācīja, ka Kristus nāks, lai nodibinātu Savu valstību uz Zemes un ieviestu 1000 miera gadus. Tas izraisīja garīgu letarģiju un apātisku apņemšanos ievērot garīgās vērtības.

Tāpat arī Kristus mācekļi pārprata Mesijas atnākšanas būtību. Viņi domāja, ka Viņš nāks kā uzvarošs ģenerālis, kurš salauzīs romiešu verdzības jūgu, nevis tāds, kurš atbrīvos viņus no grēka nosodījuma un važām. Citiem vārdiem, mācekļi neizprata Viņa atnākšanas veidu.

Izlasi Ap. d. 1:9–11, Atkl. 1:7 un Mt. 24:27, 30, 31. Ko šie panti mums māca par mūsu Kunga atgriešanās veidu? _____

Kad Kristus pirmo reizi ieradās kā mazulis Betlēmē, ļoti maz cilvēku izprata Viņa atnākšanu. Bet, kad Viņš nāks otro reizi, “katra acs” redzēs Viņu nākam. Katra auss sardzirdēs Viņa atgriešanās taures skaņu. Ikkatrs cilvēks zemes virsū redzēs Viņa godību. To nevarēs pārprast. Svētie Raksti ir skaidri parādījuši notikumus, kas saistīti ar Viņa atgriešanos.

“Viena no visviniģākajām un arī visbrīnišķīgākajām Bībelē atklātajām patiesībām ir vēsts par Kristus otro atnākšanu, kad Viņš pabeigs lielo atpestīšanas darbu. Dieva ceļiniekiem, kam tik ilgi jāuzturas “nāves ēnas ielejā”, dota dārga, iepriecinoša cerība apsoliņumā par Tā atnākšanu, kurš ir “augšāmcelšanās un dzīvība” un kurš parādīsies, lai atkal pārvestu mājās savus aizdzītos bērnus. Kristus otrās atnākšanas mācība veido Svēto Rakstu pamattoni. Sākot no tās dienas, kad, bēdu nomākts, pirmais cilvēku pāris pagriezta Ēdenei muguru, ticības bērni vienmēr ir gaidījuši Apsolitā atnākšanu, kas salauzīs postītāja varu un viņus no jauna iavedīs zaudētajā Paradīzē.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 299. lpp.)

Agrināis adventistu vadītājs Lutens Vorens jauniešiem teica: “Vienīgais veids, kā būt gataviem Kristus atnākšanai, ir sagatavoties un palikt gatavam.” Vēstījums par Kristus drīzo atgriešanos ir steidzams aicinājums katram no mums pārbaudīt savu sirdi un novērtēt savu garīgo dzīvi. Tas ir aicinājums uz dievbijīgu dzīvi. Kad Kristus atgrieziesies godības kvēlošajā gaismā, neviens nevarēs palikt neitrāls.

Izlasi 1. Tes. 5:2–5 un Ebr. 9:28. Kādu iedrošinājumu šie panti mums sniedz attiecībā uz Kristus atnākšanas veidu? _____

Viljams Millers un Bībele

Tāpat kā Dievs izmantoja protestantu reformatorus, lai no jauna atklātu patiesību par taisnošanu tikai ticībā Kristum, Viņš izmantoja Viljamu Milleru, lai no jauna atklātu patiesību par Kristus otrās atnākšanas veidu. Studējot Svētos Rakstus, Millers atklāja Kristu, kurš Viņu mīlēja vairāk, nekā viņš varēja iedomāties. Ar savu Bībeli, pildspalvu un piezīmju grāmatiņu viņš sāka lasīt 1. Mozus grāmatu un lasīja ne ātrāk, kā spēja saprast attiecīgo fragmentu. Salīdzinot Rakstus ar Rakstiem, viņš ļāva Bībelei izskaidrot sevi.

Izlasi Jes. 28:9, 10; Sal. pam. 8:8, 9; Jņ. 16:13 un 2. Pēt. 1:19–21. Kādus Bībeles interpretācijas principus jūs atklājat šajās Rakstu vietās? _____

Kad Viljams Millers salīdzināja Svētos Rakstus ar Rakstiem, viņam atklājās Bībeles noslēpumi. Viņš meklēja kā tāds, kas meklē apslēptos dārgumus, un tika bagātīgi atalgots. Svētais Gars viņam atvēra Dieva Vārdu. Viņš Bībeles pētījumos pievērsās pravietojumiem ar tādu pašu uzcītību kā citām Bībeles vietām, kuras viņš pētīja.

Izlasi Dan. 1:17; Dan. 2:45; 1. Pēt. 1:10, 11 un Atkl. 1:1–3. Ko šīs Rakstu vietas mums māca par Bībeles pravietojumu izpratni? _____

Pravietisko grāmatu simboli nav ieslēgti noslēpumā. Mīlošais Dievs mums ir devis Savu pravietisko Vārdu, lai sagatavotu mūs svarīgajiem notikumiem, kas drīz izvēršies šajā pasaulē. Viljams Millers skaidri saprata, ka pravietojumi paši sevi izskaidro vislabāk. Pravietojuma simbolus skaidri parāda pati Bībele. Zvēri simbolizē ķēniņus vai valstības (Dan. 7:17, 23). Vējš simbolizē iznīcību (Jer. 49:36). Ūdens simbolizē ļaudis vai tautas (Atkl. 17:15). Sieviete pārstāv draudzi (Jer. 6:2, Ef. 5:22–32). Arī Daniēla un Atklāsmes grāmatas laika pravietojumi ir doti simboliskā valodā, un viena pravietiskā diena nozīmē vienu burtisku gadu (4. Moz. 14:34, Ec. 4:6). Kad Viljams Millers piemēroja šos Bībeles interpretācijas principus, viņš bija pārsteigts par to, ko atklāja saistībā ar Kristus atgriešanās laiku.

Kāpēc pareiza pravietiskās simbolikas izpratne ir tik svarīga mūsu ticībai? _____

2300 dienas no Dan. 8:14

Viljams Millers novēroja, ka praviešu prognozētie notikumi ir precīzi piepildījušies: Ābrahāma pēcnācēju pagaidu uzturēšanās 400 gadi, Izraēla 40 tuksneša klejošanas gadi, 70 Izraēla gūsta gadi un Daniēla 70 nedēļas, kas tika atvēlētas Izraēlam (1. Moz. 15:13, 4. Moz. 14:34, Jer. 25:11 un Dan. 9:24).

Izlasi Mk. 1:15, Gal. 4:4 un Rom. 5:6. Ko šie panti mums stāsta par Dieva noteikto grafiku pirmajai adventei? _____

Pētot pravietojumus, salīdzinot Svētos Rakstus ar Rakstiem, Millers secināja – ja Dievam bija dievišķs grafiks visā Bībelē, Dievam ir jābūt dievišķam grafikam attiecībā uz mūsu Kunga otro atnākšanu.

Izlasi Dan. 8:14. Kādam notikumam bija jānotiek 2300 dienu beigās? _____

Viljams Millers pieņēma populāro uzskatu, ka “svētnīcas šķīstīšana” ir zemes attīrīšana ar uguni. Viņš citīgi pētīja Svētos Rakstus, lai saprastu tik ārkārtīgi svarīgu notikumu. Viņš atklāja saistību starp Daniēla 8. un 9. nodaļu. Daniēla 8. nodaļā eņģelim tika dots norādījums, lai šis cilvēks saprastu šo vīziju (Dan. 8:16). Līdz nodaļas beigām vienīgā Daniēla grāmatas 8. nodaļas vīzijas daļa, kas palika neizskaidrota (sk. Dan. 8:27), bija daļa par 2300 dienām. Vēlāk eņģelis atgriezās pie Daniēla un paziņoja: “Es esmu jau ieradies, lai palīdzētu tev nākt pie īstās lietu izpratnes” (Dan. 9:22; sk. arī Dan. 9:23, 25–27). Eņģelim bija jāpalīdz viņam izprast 2300 dienas.

Mēs to zinām, jo pēc tam, kad eņģelis Daniēlam bija licis “apdomāt šo lietu un saprast vīziju” (Dan. 9:23, NKJV), pirmie eņģeļa vārdi bija: “Ir nolemts par tavu tautu un tavu svēto pilsētu – dot tām septiņdesmit nedēļas laika” (Dan. 9:24). Vārds, kas tulkots kā “nolemts”, burtiski nozīmē “nogriezts”. Ir jānogriež septiņdesmit nedēļas – 490 gadi. Bet no kā? Acīmredzot no atklāsmes par 2300 dienām – vienīgā Daniēla 8. nodaļas daļa, ko Daniēls nesaprata un ko eņģelis tagad nāca izskaidrot.

Tā kā 70 nedēļu sākuma punkts bija “no tā laika, kad atskanēja vārds par Jeruzalemes atjaunošanu un uzcelšanu” (Dan. 9:25), Millers zināja – ja viņam būtu šis datums, viņš varētu zināt 70 nedēļu un 2300 dienu pravietojuma sākumu.

Garākais pravietiskais periods

Izlasi Ezr. 7:7–13. Kad tika izdots dekrēts, kas ļāva Israēla gūstekņiem Persijā doties uz dzimteni, lai atjaunotu tempļi? _____

Dekrētu izdeva Persijas karalis Artakserkss 457. gadā p.m.ē. Šis dekrēts bija pēdējais no trim dekrētiem, kas ļāva ebrejiem atgriezties, lai atjaunotu Jeruzalemi un tempļa kalpošanu. Šis trešais dekrēts bija vispilnīgākais un iezīmē 2300 dienu/gadu pravietojuma sākumu.

Izlasi Dan. 9:25, 26. Kad sāksies šis pravietiskais periods? Kādus galvenos notikumus paredz šie panti? _____

Šajā ievērojamajā pravietojumā Daniēls paredzēja, ka no “tā laika, kad atskanēja vārds par Jeruzalemes atjaunošanu un uzcelšanu”, līdz Mesijam paies 69 pravietiskas nedēļas jeb 483 pravietiskas dienas (burtiski gadi). Kopš dekrēts tika izdots 457. gada rudenī pirms mūsu ēras, līdz mūsu ēras 27. gada rudenim ir pagājuši 483 gadi. Vārds “Mesija” nozīmē “Svaidītais”. 27. gada rudenī Kristus tika kristīts un saņēma Gara svaidījumu (Ap. d. 10:38). Pēc kristīšanas Jēzus devās uz Galileju, “sludināja Dieva evaņģēliju, sacīdams: ‘Laiks ir piepildīts!’” (Mk. 1:14, 15).

31. gada pavasarī, šis pēdējās pravietiskās nedēļas vidū, trīsarpus gadus pēc kristīšanas, Jēzus tika sistis krustā. Upuru sistēma, kas norādīja uz Dieva Jēru, beidzās ar Kristus upuri Golgātā. Simbols bija sastapies ar patieso, un galu galā visi ceremoniālās sistēmas upuri un ziedojumi tika pārtraukti.

Izlasi Dan. 9:27. Kā beigsies septiņdesmit nedēļu pravietojums? _____

Septiņdesmit nedēļas jeb 490 gadi, kas īpaši atvēlēti ebreju tautai, beidzās mūsu ēras 34. gadā ar to, ka sinedrijs noraidīja evaņģēlija vēsti (Ap. d. 6:8–7:60).

Atņemot 490 gadus no 2300 gadu perioda, pravietojuma beigu daļai paliek 1810 gadi. Tas mūs noved pie 1844. gada. Viljams Millers un pirmie adventisti uzskatīja, ka Dan. 8:14 svētnīca ir zeme, un viņi pieņēma, ka Kristus nāks, lai 1844. gadā šķīstītu zemi ar uguni. (Sk. piektdienas tabulu.)

TĀLĀKĪEM PĒTĪJUMIEM:

Apskatiet nākamo tabulu, kurā parādīti pravietojumi par 70 nedēļām un 2300 dienām. Pravietojumi sākas 457. gadā pirms mūsu ēras un paredz notikumus saistībā ar “Mesiju”, uz kuru ir balstīts 70 nedēļu pravietojums. Balstoties uz šo stabilo pamatu, 2300 dienu pravietojums beidzās 1844. gadā.

2300 dienas (2300 gadi)

70 nedēļas (490 gadi)		1810 gadi
457. g. pr. Kr.	34. g. m. ē.	1844. g.

“Līdzīgi pirmajiem mācekļiem, Viljams Millers un viņa biedri pilnībā neizprata pašu nestās vēsts nozīmi. Baznīcā ilgi iesakņojušies maldi kavēja tos nonākt pie viena svarīga šī pravietojuma punkta pareizas izpratnes. Tāpēc, lai gan viņi sludināja vēsti, kuru Dievs tiem bija uzticējis nest pasaulei, viņi pārprata tās nozīmi un paši ļoti pievīlās.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 351., 352. lpp.)

“Dievs tomēr savu nodomu sasniedza, kaut arī atļāva brīdinājumu par tiesas laiku pasludināt tādā veidā. Lielā diena bija tuvu, un Kunga aizgādībā laiks kļuva par Viņa ļaužu pārbaudes akmeni, kas tiem atklāja, kādas ir viņu sirdis. Vēsts bija paredzēta draudzes pārbaudīšanai un tīrīšanai. Ikviens tika vadīts tā, lai ieraudzītu, kam pieder viņa mīlestība – šai pasaulei vai Kristum un Debesīm. Vārdos daudzi apliecināja mīlestību Pestītājam, bet tagad to vajadzēja pierādīt. Vai viņi bija gatavi atteikties no savām laicīgajām cerībām un godkāriņģajiem plāniem, lai liksmi apsveiktu sava Kunga atnākšanu? Šai vēstij vajadzēja darīt viņus spējīgus saskatīt savu īsto garīgo stāvokli; tā tika sūtīta žēlastībā, lai ļaudis pamudinātu pazemībā un grēku nožēlā meklēt Kungu.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 353. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko mēs varam mācīties no Viljama Millera pieredzes? Vai Dievs dažkārt pārspēj mūsu kļūdaino izpratni?
2. Kāpēc Daniēla 9:24–27 izpratne ir tik nozīmīga, lai nostiprinātu Bībeles viengabalainību un Kristus dievišķumu?
3. Kāda loma pestīšanas plānā ir pravietojuma izpratnei? Kāpēc pravietojumiem ir tik liela nozīme Dieva plānā?